Слово — найдорожчий скарб народу (за поезією «Мова»). 7 клас

Максим Тадейович Рильський народився в Києві в 1895 році. Його батько був етнографом, фольклористом і громадським діячем. Мати була простою селянкою. Зростав він у селі під Києвом, грався з сільськими хлопчаками, тому й знав злигодні їхнього життя. Великий вплив на формування світогляду майбутнього поета мав композитор М. В. Лисенко. У ті роки, як він сам згадував, він на все життя полюбив Шевченка, Пушкіна, Міцкевича. «З любов'ю до народної творчості я, здається, і вродився», — казав сам поет. Він був закоханий у рідне слово. У вірші «Мова», написаному у 1956 році, він уславлює рідну мову, закликає бути уважним до неї, вчитися у народу, в якого «кожне слово — це перлина, це праця, це натхнення». Він закликає прагнути до високої мовної культури. Вірш сповнений глибоких патріотичних почуттів. Він звучить як заповіт нам, українцям, любити рідну мову, плекати її, «як парость виноградної лози», вчити своїх дітей, онуків і правнуків усе робити для розквіту українського слова, пісні, письменства. Мова — самобутнє і неповторне явище. Обов'язок кожного митця — турбуватись про її долю, вдосконалювати, збагачувати її словниковий склад. Поет радить частіше звертатися до словників, особливо до робіт Грінченка й Даля: «Збирайте, як розумний садівник, достиглий овоч у Грінченка й Даля». Сам М. Рильський брав участь у виданні словників і довідників, які не втратили своєї цінності і сьогодні. Своєю творчістю він подав гідний приклад турботи про вдосконалення рідної мови.